

SENTINȚĂ

în numele Legii

29 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Judecătoria Buiucani mun. Chișinău

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător

Ion Morozan

grefier

Marcela Sajin

Cu participarea:

procurorului

XXXXXXXXXX

avocatului

Liuba Dagața

A examinat în ședința de judecată publică în procedură generală, cauza penală de învinuirea lui :

XXXXXXXXXXXXXXXXXX, născut la XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, în raionul XXXXXXXX, sat. XXXXXXXX, domiciliat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXXX 17/1, ap. 5, studii superioare, căsătorit, are la întreținere un copil minor, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale,-

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.1 CP , -

Termenul de examinare a cauzei: 23 decembrie 2014 – 29 ianuarie 2016.

Procedura de citare fiind legal executată

Procurorul s-a expus asupra pronunțării sentinței de condamnare în baza art. 326 alin.(1) CP și reieșind din faptul că inculpatul nu recunoaște vina, cauza a fost examinată în procedură generală, acuzarea este convinsă că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, a fost dovedită pe deplin în cadrul prezentului proces penal, reieșind din scopurile pe care urmează să le atingă o pedeapsă penală, adică corectarea condamnatului, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, acuzarea de stat ajunge la concluzia că corectarea acestuia poate avea loc și în cazul în care instanța de judecată va aplica o pedeapsă lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, sub formă de amendă în mărime de 2500 unități convenționale. Mijloacele financiare în sumă de 200 euro, sub formă de două bancnote cu valoarea nominală de 100 euro fiecare, cu Seria S16056699082 și S09973471696, ambele anul fabricării 2002 recunoscute în calitate de corpuri delictive de trecut în venitul statului. A dispune păstrarea la cauza penală a celorlalte corpuri delictive, CD-urile a rezultatelor măsurilor speciale de investigații la cauza penală.

Avocatul inculpatului Liuba Dagața a menționat că inculpatul este nevinovat, vinovăția acestuia nu a fost demonstrată nici în cadrul urmăririi penale și nici în instanța de judecată, și ținând cont de probele administrate și cercetate în ședința de judecată, solicită instanței de judecată de a emite o sentință de achitare în privința lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX din motivul că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Asupra materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință, instanța de judecată,-

CONSTATĂ :

Potrivit rechizitoriului XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, este învinuit de organul de urmărire penală pentru faptul că, în perioada 21 august 2014 - 22 august 2014, aflându-se în biroul de serviciu cu nr. 36, amplasat în sediul Inspectoratului de Poliție Buiucani din mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 12, în cadrul unor discuții avute cu XXXXXXXXXXXX, susținând în fața acestuia că are influență asupra colegului său de serviciu XXXXXXXXXXXX Mihail, care activează în calitate de ofițer superior de urmărire penală al Secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău a Inspectoratului General de Poliție a mun. Chișinău al Ministerului Afacerilor Interne și care este persoană publică, a pretins de la XXXXXXXXXXXX mijloace financiare în sumă de 200 euro, echivalent a 3670,24 lei conform cursului oficial mediu de schimb al Băncii Naționale a Moldovei, pentru a face persoana publică indicată să acumuleze materialele necesare în vederea absolvirii acestuia de răspunderea penală conform prevederilor art. 171 Cod penal, pe marginea unui proces penal aflat în procedura lui XXXXXXXXXXXX.

Ulterior, la 25 august 2014, XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX continuându-și intențiile criminale, în jurul orei 17 și 50 minute, după o înțelegere prealabilă avută cu XXXXXXXXXXXX, s-a întâlnit din nou cu acesta în biroul de serviciu cu nr. 36, amplasat în sediul Inspectoratului de Poliție Buiucani din mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 12, unde a acceptat și a primit de la ultimul mijloacele financiare pretinse anterior în sumă de 200 euro, echivalent a 3688,18 lei, conform cursului oficial de schimb al Băncii Naționale a Moldovei, după care, a fost reținut în flagrant delict.

Astfel, lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX i se impută că prin acțiunile sale intenționate, a comis infracțiunea prevăzută de art. 326 alin.(1) Codul penal - trafic de influență, caracterizată prin pretinderea, acceptarea și primirea personal, de bani, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-i face pe acesta să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Procurorul în Procuratura Anticorupție, la baza învinuirii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) din Codul penal de către XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a pus următoarele probe materiale:

- declarațiile martorului XXXXXXXXXXXX;

- raportul de expertiză nr. 259,260 din 13 octombrie 2014;

- mijloacele bănești în sumă de 200 euro, sub formă de două bancnote cu valoarea nominală de 100 euro fiecare, cu Seria S16056699082 și S09973471696, ambele anul fabricării 2002, recunoscute în calitate de corpuri delictive prin ordonanța din 11 noiembrie 2014;

- CD-ul de model „Estelle High Quality DVD, DVD-R 8x 4,7 GB-120 min”, care conține înregistrarea video și audio a acțiunii de urmărire penală, percheziția în biroul de serviciu cu nr. 36 a lui XXXXXXXXXXXX, amplasat în Inspectoratul de Poliție Buiucani mun. Chișinău, din str. Calea Ieșilor 12, mun. Chișinău, recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța din 11 noiembrie 2014;

- CD-ul de model „Estelle High Quality Compact Disc, CD-R 52x, 700MB 80 min”, care conține înregistrările audio a comunicărilor purtate la 22 august 2014, între XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX, în biroul de serviciu al ultimului cu nr. 36, amplasat în Inspectoratul de Poliție Buiucani mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 12, mun. Chișinău;

- CD-ul de model „Estelle High Quality Compact Disc, CD-R 52x, 700MB 80 min”, care conține înregistrările audio a comunicărilor purtate la 25 august 2014, între XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX, în biroul de serviciu al ultimului cu nr. 36, amplasat în sediul Inspectoratului de Poliție Buiucani mun. Chișinău, din str. Calea Ieșilor 12, mun. Chișinău;

- CD-ul de model „Estelle High Quality Compact Disc, CD-R 852x, 700MB 80 min”, care conține înregistrările comunicărilor avute între XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX la 15 august 2014, în incinta Inspectoratului de Poliție Buiucani mun. Chișinău, amplasat în str. Calea Ieșilor 12;

- procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație din 26 august 2014, conform căruia a fost consemnată măsura specială de investigație și anume controlul transmiterii banilor în sumă de 200 euro, pretinse de XXXXXXXXXXXX de la XXXXXXXXXXXX, acțiune care a avut loc la 25 august 2014;

- procesul-verbal de percheziție din 25 august 2014, conform căruia în intervalul de timp 18 și 40 minute - 19 și 05 minute, biroul de serviciu a lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX cu nr. 36 din sediul Inspectoratului de Poliție Buiucani mun. Chișinău, amplasat în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 12, a fost supus percheziției;

- procesul-verbal de examinare din 11 noiembrie 2014, conform căruia a fost examinat discul de model „Estelle High Quality DVD, DVD-R 8x 4,7 GB-120 min”, care conține înregistrările video și audio a percheziției în biroul de serviciu a lui XXXXXXXXXXXX cu nr. 36 din sediul Inspectoratului de Poliție Buiucani mun. Chișinău, amplasat în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 12;

- procesul-verbal din 22 august 2014, privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor, conform căruia s-a stabilit că a fost efectuată interceptarea și înregistrarea comunicărilor, care au avut loc la 22 august 2014 între ofițerul de urmărire penală al Secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție mun. Chișinău a Inspectoratului General de Poliție a Ministerului Afacerilor Interne XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX, în biroul de serviciu al primului cu nr. 36 din sediul Inspectoratului de Poliție Buiucani, amplasat în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 12;

- procesul-verbal de examinare din 12 noiembrie 2014, conform căruia a fost examinat CD-ul de model „Estelle High Quality Compact Disc, CD-R 52x, 700 MB 80 min”, în cadrul căreia s-a constatat că acesta conține înregistrarea comunicărilor care au avut loc la 22 august 2014, între martorul XXXXXXXXXXXX Grigore și ofițerul de urmărire penală al Secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție mun. Chișinău a Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne XXXXXXXXXXXX;

- procesul-verbal din 22 septembrie 2014, privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor, conform căruia s-a stabilit că a fost efectuată interceptarea și înregistrarea comunicărilor, care au avut loc la 25 august 2014 între ofițerul de urmărire penală al Secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție mun. Chișinău a Inspectoratului General de Poliție a Ministerului Afacerilor Interne XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX;

- procesul-verbal de examinare din 12 noiembrie 2014, conform căruia a fost examinat CD-ul de model „Estelle High Quality Compact Disc, CD-R 52x, 700 MB 80 min”, în cadrul căreia s-a constatat că acesta conține înregistrarea comunicărilor care au avut loc la 25 august 2014, între martorul XXXXXXXXXXXX Grigore și ofițerul de urmărire penală al Secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție mun. Chișinău a Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne XXXXXXXXXXXX, în incinta biroului de serviciu nr. 36 din sediul Inspectoratului de Poliție Buiucani mun. Chișinău, amplasat în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 12;

- procesul-verbal de ridicare din 11 noiembrie 2014, conform căruia de la Inspectoratul de Poliție Buiucani mun. Chișinău, au fost ridicate materialele procesului penal înregistrat în R-1 cu nr. 2528 din 28 iulie 2014, pornit în baza plângerii lui XXXXXXXXXXXX, prin care s-a solicitat verificarea legalității acțiunilor lui XXXXXXXXXXXX, manifestate prin raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei;

- procesul-verbal de ridicare din 17 octombrie 2014, conform căruia de la SA „Orange”, au fost ridicate descifrările apelurilor telefonice efectuate și primite de/la postul de telefon cu nr. 068719229, ce aparține lui XXXXXXXXXXXX Grigore, cu indicarea locului aflării abonatului pentru perioada 04 august 2014-25 august 2014;

- procesul-verbal de ridicare din 17 octombrie 2014, conform căruia de la SA „Moldcell”, au fost ridicate descifrările apelurilor telefonice efectuate și primite de/la postul de telefon cu nr. 079735959 ce aparține lui XXXXXXXXXXXX Mihail și de la postul de telefon cu nr. 079909636, ce aparține lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, cu indicarea locului aflării abonatului, pentru perioada 04 august 2014-25 august 2014;

- procesul-verbal de ridicare din 03 decembrie 2014, conform căruia de la XXXXXXXXXXXX Grigore, a fost ridicat CD-ul, care conține înregistrarea comunicărilor avute cu XXXXXXXXXXXX la 15 august 2014, în incinta Inspectoratului de Poliție Buiucani mun. Chișinău, amplasat în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 12;

- procesul-verbal de examinare din 03 decembrie 2014, conform căruia a fost examinat discul de model „Estelle, High Quality Compact Disc, CD-R 52x, 700MB 80 min”, în cadrul căreia s-a constatat că acesta conține înregistrarea comunicărilor care au avut loc la 15 august 2014, între martorul XXXXXXXXXXXX Grigore și ofițerul superior de urmărire penală al Secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție mun. Chișinău a Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne XXXXXXXXXXXX Mihail, în incinta Inspectoratului de Poliție Buiucani mun. Chișinău, amplasat în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 12;

- materialele procesului penal înregistrat în R-1 al Inspectoratului de Poliție Buiucani mun. Chișinău al Direcției Poliție mun. Chișinău cu nr. 2528 din 28 iulie 2014, recunoscut în calitate de mijloc material de probă din 25 noiembrie 2014;

- descifrările apelurilor telefonice efectuate și primite de/la postul de telefon nr. 068719229, ce aparține lui XXXXXXXXXXXX Grigore, cu indicarea locului aflării abonatului pentru perioada 04 august 2014-25 august 2014, recunoscute în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 11 noiembrie 2014;

- descifrările apelurilor telefonice efectuate și primite de/la postul de telefon cu nr. 079909636, ce aparține lui XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, cu indicarea locului aflării abonatului pentru perioada 04 august 2014-25 august 2014, recunoscute în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 11 noiembrie 2014;

Fiind interogat în ședința de judecată, inculpatul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vina nu a recunoscut-o, a declarat că în luna august al anului 2014 activând în calitate

de ofițer de urmărire penală în cadrul IP Buiucani, avea în gestiune o cauză penală unde în calitate de parte vătămată era cetățeanul XXXXXXXXXX. Pe cauza dată au fost efectuate mai multe acțiuni de urmărire penală. Aproximativ cu vreo 3-4 zile înainte de a fi reținut, la el în birou a intrat colegul său XXXXXXXXXX care l-a rugat să îi reamintească lui XXXXXXXXXX despre faptul că ultimul are o datorie față de XXXXXXXXXX. El a răspuns că XXXXXXXXXX urmează să vină în acea zi pentru a efectua o acțiune de urmărire penală. Aproximativ în jurul orelor 18.00 a aceiași zi în IP Buiucani sa prezentat XXXXXXXXXX, a efectuat cercetarea la fața locului, examinarea automobilului după care au mers la el în birou pentru a întocmi procesul verbal, după întocmirea actului el i-a comunicat lui XXXXXXXXXX că XXXXXXXXXX-l-a rugat să îi reamintească că are o datorie. XXXXXXXXXX i-a comunicat că cunoaște despre această datorie însă l-a telefonat de vreo câteva ori pe XXXXXXXXXX iar XXXXXXXXXX nu a răspuns la telefon. După finisarea acestei discuții el i-a comunicat lui XXXXXXXXXX că următoarea zi urmează să facă o altă acțiune de urmărire penală unde acesta urmează să participe, a doua zi, XXXXXXXXXX sa prezentat în IP Buiucani pentru a petrece acțiunea de urmărire penală. A așteptat să se prezinte bănuitul cu apărătorul, însă acțiunea de urmărire penală nu a avut loc din motiv că apărătorul a fost în imposibilitate de a se prezenta. După plecarea lui XXXXXXXXXX el a mers la XXXXXXXXXX în birou pentru a lua un dosar de a face niște copii, și i-a comunicat că a fost XXXXXXXXXX. După ce a aflat de la apărător că nu se va prezenta cu bănuitul, XXXXXXXXXX i-a comunicat că a încercat să discute prin intermediul telefonului cu XXXXXXXXXX însă acesta nu a răspuns la telefon. Fiind în biroul lui XXXXXXXXXX și comunicându-i despre faptul că XXXXXXXXXX nu îl poate găsi, XXXXXXXXXX i-a răspuns că în cazul în care XXXXXXXXXX se va prezenta la IP Buiucani, iar XXXXXXXXXX nu va fi pe loc să-i transmită lui XXXXXXXXXX că datoria pe care o are față de el să o transmită prin intermediul lui. După o zi sau două din câte își amintește în a doua jumătate a zilei a fost telefonat de către XXXXXXXXXX care i-a spus că îl apelează pe XXXXXXXXXX dar telefonul acestuia este deconectat tot în această discuție XXXXXXXXXX l-a întrebat ce să facă cu suma de bani de care a făcut rost, el i-a comunicat că poate să se apropie la IP Buiucani și să i-o transmită lui. Din motiv că XXXXXXXXXX era plecat înafara orașului au convenit că acesta să se prezinte după orele 17.00 la IP Buiucani. Spre seară aproximativ la orele 18.00 văzând că XXXXXXXXXX nu l-a telefonat l-a apelat el comunicându-i că vrea să plece acasă, însă acesta i-a spus că în câte-va minute se va prezenta la IP Buiucani. Prezentându-se la IP Buiucani XXXXXXXXXX a intrat la el în birou a scos o sumă de bani din portmoneu întrebându-l dacă suma de 200 euro este suficientă. A răspuns că nu cunoaște și ia comunicat a pune suma care o avea asupra sa într-o cutie în care se afla dosarul, copiile din dosar ce aparține lui XXXXXXXXXX ca ulterior să fie transmise împreună. Tot atunci a dorit să îi aducă la cunoștință un raport de expertiză însă în acea perioadă au intrat ofițerii de investigații ai serviciului Protecției interne și Anticorupție și Anticorupție a MAI unde deja împreună cu procurorul anticorupție au efectuat acțiunile de urmărire penală. Menționează faptul că niciodată nu a promis lui XXXXXXXXXX că îi va favoriza într-un mod sau altul mersul examinării materialului pe care îl avea XXXXXXXXXX. El cunoștea că materialul pe care îl avea în gestiune XXXXXXXXXX acesta deja a emis o propunere de neîncepere a urmăririi penale și a remis-o în Procuratura sectorului Buiucani. Totodată el nu cunoștea ce înțelegeri prealabile au avut XXXXXXXXXX cu XXXXXXXXXX. Vizual pe XXXXXXXXXX îl cunoștea înaintea existenței cauzei penale gestionată de el. La văzut de nenumărate ori în biroul lui XXXXXXXXXX și pe holul IP Buiucani. În ziua când l-au maltrat pe XXXXXXXXXX l-a văzut și i sa tipărit imaginea vizual. Când XXXXXXXXXX a spus că XXXXXXXXXX are o datorie față de el a înțeles sensul direct dat fiind faptul că deseori l-a văzut în birou la XXXXXXXXXX, având poate un statut procesual sau sunt în relații apropiate. În ziua respectivă s-a telefonat cu XXXXXXXXXX care l-a întrebat din ce cauză la XXXXXXXXXX este deconectat telefonul la care el i-a răspuns că probabil acesta este după serviciul de noapte. Cu XXXXXXXXXX a discutat o singură dată când a făcut copii la material cu referire la întocmirea procesului-verbal de verificare și ordonanță, dar în privința lui XXXXXXXXXX pentru a îl ajuta cu ceva nu au discutat. XXXXXXXXXX nu l-a rugat niciodată ca să discute cu XXXXXXXXXX pentru a îl ajuta. Nu a discutat cu XXXXXXXXXX cu referire la favorizarea situației lui în cadrul cauzei și nu a solicitat niciodată nici o sumă de bani. XXXXXXXXXX când ia spus ca să îi reamintească lui XXXXXXXXXX o datorie față de el nu a indicat motivele acestei datorii. Nu își amintește dacă din discuțiile cu XXXXXXXXXX a fost vreo discuție cu referire la materialele pe care le are XXXXXXXXXX în gestiunea sa dar posibil ceva tangențial au discutat. El nu are nici o tangență cu toate înțelegerile pe care le-a avut XXXXXXXXXX cu XXXXXXXXXX. În momentul când XXXXXXXXXX urma să îi transmită suma de bani el a spus de a îi plasa în cutie, din motiv că în cutie se afla o cauză penală a lui XXXXXXXXXX și niște materiale ale cauzei date, urma a le transmite tot cu cutie lui XXXXXXXXXX. Cu depozitiile lui XXXXXXXXXX auzite în cadrul ședinței de judecată categoric nu este de acord. Nu poate comunica din ce motiv XXXXXXXXXX a făcut depozitiile date cu care nu este de acord. Cu depozitiile lui XXXXXXXXXX audiat în cadrul ședințelor de judecată este de acord. Nu poate să se expună în cazul unei eventuale condamnări care ar fi o pedeapsă echitabilă pentru învinuirea adusă.

Fiind interogat în ședința de judecată martorul XXXXXXXXXX, a declarat că cu XXXXXXXXXX nu sunt în relații de rudenie, îl cunoaște doar vizual. În luna august anul 2014 a fost cercetat penal într-o cauză care se afla în gestiunea lui XXXXXXXXXX care avea funcția de anchetator în IP Buiucani. XXXXXXXXXX a cerut suma de 200 euro pentru a fi încheiată cauza. Inițial a avut această conversație cu XXXXXXXXXX, această discuție a avut loc în holul IP Buiucani. XXXXXXXXXX i-a comunicat că această sumă este necesară pentru expertiză. În ziua când i sa cerut suma el nu avea acești bani și a plecat. Peste 2 săptămâni a fost telefonat de către XXXXXXXXXX care l-a chemat la IP Buiucani pentru a fi chestionat suplimentar pe marginea conflictului. XXXXXXXXXX a completat niște acte, și în discuție cu XXXXXXXXXX acesta i-a spus că are o datorie la XXXXXXXXXX. El i-a propus că dacă are banii cu dânsul să îi transmită prin el ca să ajungă la XXXXXXXXXX. I-a spus că la moment această sumă nu o are, dar peste 2-3 zile se va apropia și va transmite. În următoarele zile s-a adresat la CNA unde a depus cererea respectivă pentru a fi atras la răspundere XXXXXXXXXX, dar în explicație a indicat și despre XXXXXXXXXX. Apoi a fost echipat și a mers cu banii, banii au fost dați de către CNA în sumă de 200 euro fiind 2 bancnote de câte 100 euro. Banii i-au dat fără plic. După ce s-a adresat la CNA a plecat la IP Buiucani peste vreo două zile, cu banii la IP Buiucani nu ține minte când a plecat, dar a fost în a doua jumătate a zi. Cu XXXXXXXXXX a convenit telefonic și s-au întâlnit la el în birou. El a întrebat unde să pună ceia ce a adus și el a răspuns ca să pună acolo undeva. Banii erau neînveliți pe care i-a pus într-o cutie pe scaunul care stătea în stânga sa. El era pe loc și colaboratorii de la CNA au intrat, în momentul când aceștia au intrat el a ieșit și a plecat spre casă. La Centru a fost de vreo 2 -3 ori dintre care o dată a fost după acest caz. El a transmis această sumă de bani pentru nimic, deoarece nu era vinovat în comiterea unei infracțiuni, l-a indignat faptul că când a ieșit cu XXXXXXXXXX pe dânsul la mirat că XXXXXXXXXX nu avea bani cu dânsul, și i-a dat ca să meargă cu el un colaborator al poliției ca pînă deseară să facă rost de bani, îl cunoaște doar vizual numele prenumele nu îl cunoaște. El a mers cu dânsul pînă afară unde i-a spus că trebuie să dea niște telefoane pentru a face rost de bani. A dat un sunet și i-a spus că astăzi nu este posibil la care el ia comunicat ca e gata cu el, vorbind într-un mod neadecvat spunând că se joacă cu ei, după care a plecat. El nu a memorizat care sumă era, el doar a luat banii și i-a pus în cutie, anterior suma de 200 euro sa discutat cu XXXXXXXXXX aproximativ cu doua săptămâni în urmă înainte de a fi solicitat de către XXXXXXXXXX. Anterior cu sa discutat ce sumă urmează să transmită, în momentul când dumnealui a ieșit cu el afară. Din câte ține minte la un moment el a întrebat pe XXXXXXXXXX dacă îi transmite lui sau să îi pună undeva, el i-a indicat cu mâna ca să îi pună undeva acolo și el i-a pus într-o cutie, banii nu erau înveliți deoarece el i-a scos din portmoneu. La momentul când a discutat cu XXXXXXXXXX se aflau afară și el a spus că are o datorie către XXXXXXXXXX și a spus ca dacă poate să transmită acești bani prin XXXXXXXXXX. Suma tot atunci afară sa și concretizat. Unicul lucru pe care l-a întrebat pe XXXXXXXXXX dacă banii ajung la XXXXXXXXXX, acesta răspunzându-i că vor ajunge să stea fără grijă. Motivul de a aduce acești bani a fost ca să fie transmiși expertului, cauza urma a fi încetată, era nevoie ceva de la expert. Din cuvintele lui XXXXXXXXXX a înțeles că toată această sumă de bani urmează a fi transmisă expertului pentru a fi încheiată cauza penală, XXXXXXXXXX i-a spus că aceasta este unica barieră pentru a fi încheiată cauza. XXXXXXXXXX în hol i-a comunicat că este nevoie de suma de 200, el a întrebat dacă este vorba de euro și i-a răspuns că da. I-a spus că acești bani nu îi are la el, iar XXXXXXXXXX ia comunicat că este nevoie să facă rost de acești bani pînă seara, că îi dă o persoană care să meargă cu el pentru a îi transmite acești bani. A așteptat aproximativ o jumătate de oră în birou, s-a întors înapoi în birou. Când a venit persoana, XXXXXXXXXX a comunicat cu ea, despre ce au vorbit nu cunoaște, după aceasta a ieșit cu persoana dată afară, această persoană a mers cu el pentru a face rost de bani. XXXXXXXXXX nu i-a spus niciodată că el va vorbi cu expertul pentru a face ceva în favoarea lui. Despre aceasta a vorbit cu XXXXXXXXXX, acesta anterior i-a dat de înțeles că va fi necesar ca el ceva să achite. El a fost solicitat ca să facă cunoștință cu rezultatele expertizei. XXXXXXXXXX indica că aceasta nu este din pod și va fi nevoie de ceva. Expertiza era deja gata și el a înțeles că acești bani nu erau anume pentru expertiză. El nu l-a întrebat pe XXXXXXXXXX nimic despre această expertiză deoarece avea statut de bănuț și nu era cazul de înaintat careva întrebări. El știa că este corect și nu dorea a pune careva întrebări în plus. În momentul când a fost examinată mașina era doar el cu XXXXXXXXXX. După aceasta din câte ține minte nu a mai fost telefonat de către XXXXXXXXXX doar s-au înțeles că când face rost de bani îl va telefona. El a plecat la CNA și a scris cererea că precum de la IP Buiucani i sa cerut bani, dar cine anume i-a cerut banii aceștia el nu ține minte pe cine a indicat. El a explicat mai întâi cazul colaboratorilor de la CNA care mai apoi l-au îndrumat ce sa facă ca să fie totul corect. El a scris plîngere la CNA, apoi a urmat explicația unde l-a indicat și pe XXXXXXXXXX. Explicația a durat mult aproximativ vreo 2 ore unde a indicat totul. În explicație l-a indicat pe XXXXXXXXXX ca intermediar. El nu poate concretiza și spune concret când a avut discuția cu XXXXXXXXXX pînă la adresarea organelor competente sau după. Unica ce ține minte este că în interval de 2 săptămâni el nu a primit nici un sunet de la XXXXXXXXXX. La data de 22 august a fost solicitat de către XXXXXXXXXX. În timpul întâlnirilor cu inculpatul XXXXXXXXXX acesta nu a indicat că are careva influență asupra lui XXXXXXXXXX sau poate

influența asupra hotărârii, XXXXXXXXXX a spus că este doar intermediar. El nu cunoștea despre adoptarea unei hotărâri în cauza sa la momentul discuției cu XXXXXXXXXX. A fost doar solicitat pentru a fi chestionat suplimentar. Fiind interogată suplimentar acesta a mai declarat că, despre refuzul începerii urmăririi penale a discutat cu XXXXXXXXXX. XXXXXXXXXX a contribuit la efectuarea expertizei și pentru aceasta a cerut suma de 200 euro cu toate că cauza nici cum nu poate fi pornită. Despre aceasta a discutat cu XXXXXXXXXX în coridorul IP Buiucani. XXXXXXXXXX a comunicat că suma urma să fie transmisă tot atunci. XXXXXXXXXX l-a telefonat peste o săptămână două și au discutat pe o altă temă însă i-a reamintit că are o datorie față de XXXXXXXXXX, într-un mod i-a reamintit și că poate să o transmită prin el. XXXXXXXXXX nu i-a promis nimic cu referire la expertiză sau refuzul în pornirea urmăririi penale. Unica întrebare a fost dacă banii aceștia vor ajunge la XXXXXXXXXX și el nu va mai avea careva probleme cu poliția. Suma de bani a transmis-o lui XXXXXXXXXX ca ulterior să fie transmisă lui XXXXXXXXXX. Menționează că el s-a prezentat la solicitarea lui XXXXXXXXXX cu convorbirile telefonice, și mesajele deja printate. Referitor la faptul că ar fi intenționat să îl intimideze pe XXXXXXXXXX prin cererea scrisă la fel nu este de acord și nu ar fi fost capabil la așa ceva.

Fiind interogată în ședința de judecată martorul XXXXXXXXXX, a declarat că cu XXXXXXXXXX este cunoscut și nu este în relații de rudenie și nu nici în relații ostile. Pe XXXXXXXXXX îl cunoaște și nu este în nici un fel de relație. Îl cunoaște din luna iulie – august 2014 de la o chemare când era în serviciu, la momentul dat el era suspect într-un proces penal de viol. Pe procesul penal în care era implicat XXXXXXXXXX el avea calitatea de ofițer de urmărire penală. Între el și XXXXXXXXXX nu a avut loc nici o discuție pur și simplu el sa prezentat când a fost efectuat raportul de constatare medico-legală și i l-a adus la cunoștință, el la moment i-a prezentat niște fișiere în care erau indicate discuțiile cu victima și el l-a întrebat care va fi procedura, la care i-a comunicat că va fi informat de către procuror pe marginea hotărârii finale. Cu XXXXXXXXXX nu a avut nici o discuție cu privire la bani și nu a solicitat careva bani de la el. El nu a avut discuții cu el, XXXXXXXXXX a venit la el după ce era perfectat raportul de constatare. Când a venit XXXXXXXXXX el i-a adus la cunoștință raportul de constatare, XXXXXXXXXX i-a prezentat discuția de pe rețeaua de socializare pe care o avut-o cu victima, și i-a spus că îi va prezenta descifrarea de la compania telefoniei mobile pentru a îi demonstra că victima la contactat și nici de cum nu el pe victimă. Din câte ține minte, XXXXXXXXXX a spus că cererea a depus-o și trebuie să ia rezultatele. Din câte își aduce aminte cineva din colaboratori a mers cu XXXXXXXXXX pentru a ridica descifările, o parte din colaboratori au plecat la raportul de constatare, când XXXXXXXXXX sa prezentat la IP Buiucani să ia cunoștință cu raportul de constatare cineva din colaboratori a plecat cu el pentru a lua descifările convorbirilor telefonice. Lui acest cineva nu i-a transmis nici un mesaj precum că XXXXXXXXXX trebuie să transmită careva bani. Toate aceste evenimente nu ține minte când au avut loc. El interpelare nu a dat pentru a fi ridicate descifările telefonice. După descifări cineva a plecat cu XXXXXXXXXX la insistența lui deoarece aceasta era inițiativa sa. El nu a comunicat niciodată că XXXXXXXXXX are vreo datorie față de dânsul sau față de XXXXXXXXXX. El nu își aduce aminte dacă după aceasta l-a mai invitat pe XXXXXXXXXX. Raportul l-a adus la cunoștință la momentul când i-a fost prezentat de către colaborator. În incinta Inspectoratului nu s-a mai întâlnit cu XXXXXXXXXX, peste o perioadă de timp s-a întâlnit cu el la o mănăstire. Pe cazul dat a fost reținut deoarece XXXXXXXXXX a înaintat plângere în privința lui și în privința colegului XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX dorea să se împace cu partea vătămată, la XXXXXXXXXX era o cauză penală iar la el un proces penal, la el era victimă dar la XXXXXXXXXX pe cauză era martor sau bănuit nu cunoaște exact. În ziua când a fost reținut XXXXXXXXXX el nu era la serviciu. El cu XXXXXXXXXX în ziua aceia nu a vorbit la telefon. XXXXXXXXXX a scris plângere în privința sa precum că el estorca bani pentru a îl intimida de a lua o hotărâre convenabilă pentru el cu privire la plângerea care era depusă de victimă în privința lui. Persoana care a plecat cu XXXXXXXXXX nu i-a transmis descifările, nu cunoaște din ce motiv. XXXXXXXXXX a fost la el și a ridicat din procesul penal o copie la plângere și careva acte anume ce acte nu ține minte care confirma faptul că este deja plângere pe cazul acesta deoarece el urma a lua o hotărâre în procesul dat și în actele date erau datele persoanelor care erau implicate în proces. Din câte își aduce aminte după ce el a luat o hotărâre XXXXXXXXXX a pornit procesul penal. Nu a discutat niciodată cu XXXXXXXXXX că XXXXXXXXXX urma să îi transmită careva mijloace financiare. Nu cunoaște dacă XXXXXXXXXX a pretins careva mijloace bănești de la XXXXXXXXXX pentru a îi fi transmise lui. Pe urmă a aflat că XXXXXXXXXX a solicitat bani de la XXXXXXXXXX și deja XXXXXXXXXX a scris plângere în privința lui, și pe faptul acesta. Din câte ține minte discuțiile cu XXXXXXXXXX le-a avut doar în birou. Persoana care a plecat cu XXXXXXXXXX din câte ține el minte este XXXXXXXXXX ofițer al poliției criminale. Fiind interogată suplimentar acesta a mai declarat că, de la XXXXXXXXXX nu a cerut suma de 200 de euro pentru a contribui la efectuarea expertizei. Din colaboratorii de poliție în biroul său nu era nimeni, dar a fost colega sa XXXXXXXXXX și o domnișoară care era la practică XXXXXXXXXX. Apoi în birou a venit colaboratorul de poliție XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX a ieșit cu XXXXXXXXXX pentru a transmite descifările telefonice privind faptul că XXXXXXXXXX a declarat că dorește să demonstreze că domnișoara cu care a avut loc incidentul prima la telefonat, și el nu poate a le aduce în ziua acea și nu este sigur dacă compania telefonică i le va elibera. Astfel urma a pleca să scrie cerere pentru a fi eliberate. Nu poate spune cu exactitate ce oră era dar era în jurul orei mesei. Plângerea înaintată de către XXXXXXXXXX a fost cu scopul de a îl intimida deoarece la moment când se afla în birou l-a întrebat de mai multe ori care va fi hotărârea cu referire la procesul penal la care el ia răspuns că despre decizie va fi informat de către procuror. La momentul acela materialele se aflau la dânsul, el a ridicat de la el mai multe sms-uri cu privire la discuția cu domnișoara cu care a avut loc incidentul, lucrul dat poate fi verificat și ridicând procesul penal. La momentul când XXXXXXXXXX a venit raportul de constatare era gata.

Fiind interogată în ședința de judecată martorul XXXXXXXXXX, a declarat că cu XXXXXXXXXX nu sunt rude și sunt în relații colegiale. Pe XXXXXXXXXX nu îl cunoaște. Cu XXXXXXXXXX nu a ieșit la fața locului. Cu XXXXXXXXXX nu a fost nici la o companie mobilă pentru a ridica careva descifări telefonice. În anul 2014 în luna august-septembrie XXXXXXXXXX l-a telefonat, i-a comunicat că se apropie de comisariat la care el i-a spus să se apropie de el. Ajungând la ușa acestuia XXXXXXXXXX ieșea cu o persoană care avea în jur de 25 de ani. XXXXXXXXXX era agitat sau grăbit și l-a rugat să se coboare pînă jos ca să ia ceva anume ce nu cunoaște. Când s-a coborât jos cu persoana dată acesta a început a discuta la telefon, din convorbire nu a înțeles nimic, după ce a pus receptorul i-a comunicat că în jumătate de oră o să îi transmită o sumă bănească, când a auzit că este vorba de o sumă de bani el a spus că nu are nici o legătură s-a întors și a plecat. Tânărul dat l-a strigat și spunea ca să aștepte ca să îi vorbească. Nu își amintește dacă a vorbit cu XXXXXXXXXX la acel moment și nici în general nu a mai vorbit cu XXXXXXXXXX despre aceasta. După acea zi cu persoana cu care a plecat jos nu s-a mai întâlnit. La cineva din superiorii săi nu a comunicat precum că acea persoană urma să îi transmită bani, nu era cazul de a comunica acest fapt.

Prin justificarea probelor expuse, instanța de judecată a ajuns la concluzia că în acțiunile inculpatului lipsesc semnele componenței de infracțiune, prevăzute de art.326 alin.1 Cod penal, din care considerente XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX urmează a fi achitat pe motiv că fapta incriminată nu a fost săvârșită de el.

Conform prevederilor art. 53 alin. (1) CPP, pct.1) CPP la examinarea cauzei penale în instanța de judecată, procurorul reprezintă învinuirea în numele statului și prezintă în ședința de judecată probele acuzației; pct.8) își expune părerea în dezbaterile judiciare asupra faptei infracționale săvârșite de inculpat, încadrării ei în baza legii penale și pedepsei care urmează a fi aplicată.

Conform prevederilor art. 384 CPP, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Potrivit prevederilor art.325 CPP, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod.

Conform prevederilor art. 385 alin. (1) CPP, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni;

Soluționând chestiunea privind dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, instanța de judecată remarcă următoarele:

Urmărirea penală a fost pornită de către procuror la 22 august 2014 conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.324 alin.2 lit.b) CP, pe faptul pretinderii de către XXXXXXXXXX, care este persoană publică, personal și prin intermediul lui XXXXXXXXXX, a mijloacelor financiare ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni, contrar exercitării funcției sale.

Pretinderea și primirea de la XXXXXXXXXX a mijloacelor financiare în sumă 200 euro de către XXXXXXXXXX, la care a pretins și care urmau a fi transmise altei persoane, care a adoptat soluție în cadrul procesului penal în care XXXXXXXXXX avea calitatea de bănuț în comiterea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.1 CP a fost probată de partea acuzării în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești prin cumulul de probe menționate anterior.

Concomitent soluționând chestiunea dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, instanța de judecată consideră că, din probele administrate și examinate în cadrul ședinței de judecată se probează implicarea inculpatului XXXXXXXXXX în pretinderea și primirea mijloacelor financiare de la XXXXXXXXXX.

În cadrul verificării dacă făpta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, instanța de judecată consideră necesar de a menționa că din probele administrate urmează cu certitudine pretinderea și primirea de la XXXXXXXXXX a mijloacelor financiare în sumă 200 euro de către XXXXXXXXXX, la care a pretins și care urmau a fi transmise altei persoane care a adoptat soluție în cadrul procesului penal în care XXXXXXXXXX avea calitatea de bănuț în comiterea infracțiunii prevăzute de art.171 alin.1 CP.

Cum a fost menționat, urmărirea penală a fost pornită de către procuror la 22 august 2014 conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.324 alin.2 lit.b) CP. Prin ordonanța procurorului din 22 august 2014 XXXXXXXXXX a fost recunoscut în calitate de bănuț de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42,43 lit.b),45 alin.2 lit.b), 324 alin.2 lit.b) CP. Prin ordonanța procurorului din XXXXXXXXXX s-a dispus punerea sub învinuire a lui XXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42,43 lit.b),45 alin.2 lit.b), 324 alin.2 lit.b) CP(vol. III f.d.80-81).

Prin ordonanța procurorului din 02 decembrie 2014 s-a dispus scoaterea lui XXXXXXXXXX de sub urmărire penală, deoarece în acțiunile acestuia nu există faptul infracțiunii prevăzut în art. 324 Cod penal(vol III f.d.60-62).

Prin ordonanța procurorului din XXXXXXXXXX s-a dispus punerea sub învinuire a lui XXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.1 CP (vol III f.d.86-87).

Urmează a fi reținute prevederile art.283 CPP care expres indică că, dacă, în cursul urmăririi penale, apar temeuri pentru schimbarea sau completarea acuzării înaintate învinutului, procurorul este obligat să înainteze învinutului o nouă acuzare sau să o completeze pe cea anterioară în conformitate cu prevederile articolelor respective din prezentul cod. Dacă, în cursul urmăririi penale, învinuirea înaintată nu s-a confirmat într-o anumită parte a ei, procurorul dispune scoaterea persoanei de sub urmărire penală în privința acestui capăt de învinuire.

Din materialele cauzei nu urmează că au fost respectate prevederile art.283 CPP de către procuror, deoarece lucrările dosarului nu conțin careva ordonanțe prin care procurorul s-a expus asupra învinuirii înaintate lui XXXXXXXXXX la XXXXXXXXXX în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42,43 lit.b),45 alin.2 lit.b), 324 alin.2 lit.b) CP.

Cu referire la soluționarea chestiunii dacă inculpatul XXXXXXXXXX este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni, adică a infracțiunii incriminate, prevăzute de art.326 alin.1 Cod penal.

Conform prevederilor art. 389 CPP, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

Astfel, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, a stabilit făpta incriminată de lege ca infracțiune, iar îndoiele care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului.

Instanța reiterează că principiul prezumției nevinovăției se conține în art. 11 al Declarației Universale a Drepturilor Omului (1948); art. 6 § 2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului (1950); Art.14.2 al Pactului internațional asupra drepturilor civile și politice (1966), reglementări conținute și în legislația internă a Republicii Moldova - Constituția Republicii Moldova în art. 21 care prevede că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public în cazul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Conform prevederilor art. 8 alin. (3) CPP, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinutului, inculpatului.

Vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției. Sarcina probațiunii părții acuzării. Legea procesual-penală stabilește că răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei despre săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Conform prevederilor art. 99 alin. (2) CPP, probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță, iar conform dispoziția art. 100 alin. (4) al aceluiași articol, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Prin ordonanța procurorului din 02 decembrie 2014 s-a dispus scoaterea lui XXXXXXXXXX de sub urmărire penală, deoarece în acțiunile acestuia nu există faptul infracțiunii prevăzut în art. 324 Cod penal.Conform prevederilor art. 101 CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declarațiile martorului protejat sau pe probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații.

Analizând probele cercetate în ședința de judecată prin prisma prevederilor art. 101 CPP, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța, călăuzindu-se de lege, a ajuns la concluzia că în ședința de judecată învinuirea adusă inculpaților nu s-a confirmat din următoarele considerente.

Potrivit art. 51 CP, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numi persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 52 CP, se consideră componență a infracțiunii, totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componențe infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Potrivit art. 113 CP, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între fapte prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Potrivit art. 96 alin. (1) CPP, în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei penale trebuie să se dovedească faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii, precum și cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

Reportând aceste prevederi legale la circumstanțele cauzei, instanța de judecată constată următoarele:

XXXXXXXXXXXXXXXXX este învinuit că prin acțiunile sale intenționate, a comis infracțiunea prevăzută de art. 326 alin.(1) Codul penal - traficul de influență, caracterizată prin pretinderea, acceptarea și primirea personal, de bani, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-i face pe acesta să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Legislatorul a prevăzut că obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art.326 CP îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele publice, persoanele cu funcție de demnitate publică, persoanele publice străine sau funcționarii internaționali pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii specificate la art.326 CP îl reprezintă remunerația ilicită, aceasta se exprimă în banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje necuvenite făptuitorului.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art.326 CP constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bani titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană.

Astfel, acțiunea prejudiciabilă prevăzută la art.326 CP cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ:

- pretinderea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje patrimoniale necuvenite, personal sau prin mijlocitor, pentru sine sau pentru o altă persoană;

- acceptarea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje patrimoniale necuvenite, personal sau prin mijlocitor, pentru sine sau pentru o altă persoană;

- primirea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje patrimoniale necuvenite, personal sau prin mijlocitor, pentru sine sau pentru o altă persoană.

Infracțiunea specificată la art.326 CP este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii în întregime a remunerației ilicite.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 326 CP se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Scopul infracțiunii prevăzute la art. 326 CP este unul special. Acesta cunoaște următoarele patru forme alternative:

- scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;

- scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;

- scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să întârzie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;

- scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită.

Această listă este exhaustivă și nu poate include alte forme.

Pentru existența infracțiunii specificate la art.326 CP, este necesar ca acțiunile pentru care se promite intervenția să fie realizate de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional în exercitarea funcției sale. Se are în vedere că acțiunile în cauză aparțin de sfera atribuțiilor de serviciu sau de competența respectivului factor de decizie.

Acțiunea de pretindere, acceptare sau primire a remunerației ilicite trebuie să fie realizată nu mai târziu decât momentul în care factorul de decizie influențat își îndeplinește (nu-și îndeplinește; întârzie; grăbește) acțiunile în exercitarea funcției sale. Dacă făptuitorul a pretins, a acceptat sau a primit remunerația ilicită după ce factorul de decizie și-a îndeplinit (nu și-a îndeplinit; a întârziat; a grăbit) acțiunile în exercitarea funcției sale, și cunoștea această împrejurare, atunci cele săvârșite nu vor putea fi calificate potrivit art.326 CP.

De regulă, infracțiunea specificată la art.326 CP se consideră consumată indiferent dacă au fost sau nu realizate acțiunile a căror îndeplinire, neîndeplinire, grăbire sau întârziere o urmărește făptuitorul.

Subiectul infracțiunii specificate la art.326 CP este: 1) persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. În plus, subiectul infracțiunii în cauză trebuie să fie o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unui factor de decizie, și anume - asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine sau funcționar internațional.

Instanța de judecată reține că prin derogare de la prevederile art. 281 alin. (2); 296 alin. (2) CPP raportate la dispoziția art. 326 CP, atât ordonanța de punere sub învinuire din 16 decembrie 2014, cât și rechizitoriul nu conține informația privind fapta inculpatului de pretindere, acceptare și primire, personal, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale.

Potrivit pct. 3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție” nr. 11 din XXXXXXXXXX, *pretinderea* - constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenție vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, inițiativa aparține în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice ori persoanei publice străine, funcționarului internațional ori persoanei cu funcție de demnitate publică. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remunerăției ilicite trebuie să fie univocă, manifestând intenția coruptului de a condiționa de ea conduita legată de obligațiile sale de serviciu; *acceptarea* - presupune consimțirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remunerăției ilicite etalat de către corupător, în ipoteza acceptării, inițiativa aparține în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acțiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acțiuni săvârșite din partea corupătorului; *primirea* - înseamnă luarea în posesie, obținerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terț ce acționează în numele acestuia) și nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remunerăției ilicite. Primirea poate fi realizată și prin lăsarea bunurilor ce constituie remunerația ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricând de către corupt.

În cazul modalității de primire, inițiativa aparține corupătorului și în mod obligatoriu constituie un act bilateral; or, primirea implică inevitabil darea de către corupător a remunerăției ilicite.

Pentru a fi în prezenta modalității de primire, luarea în posesie, obținerea, încasarea remunerăției ilicite trebuie să fie spontană. Spontaneitatea presupune fie o relativă concomitență între acceptarea propunerii și primire, fie inexistența între acceptarea propunerii și primirea remunerăției ilicite a unui interval de timp, care să permită ca acceptarea să se evidențieze în calitate de modalitate normativă a faptei prejudiciabile. În lipsa unei concomitențe dintre acceptare și primire, primirea se consideră fapt epuizat, în această ipoteză, infracțiunea se consideră consumată din momentul: - acceptării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; - acceptării ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului. Primirea poate avea loc pînă ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiția că a fost în prealabil acceptată.

În această ordine de idei instanța de judecată stabilește că acuzatorul de stat în rechizitoriul nu a demonstrat exercitarea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 326 Cod Penal și anume pretindere, acceptare și primire banilor întru influențarea asupra unei persoane publice pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale.

Potrivit materialelor pricinii, instanța reține, că atât la urmărirea penală cît și în cadrul ședinței de judecată fiind interogat martorul XXXXXXXXXX nu a declarat că inculpatul XXXXXXXXXX a solicitat de la acesta ceva sume bănești precum și nu i-a promis că îl va ajuta în rezolvarea căror-va probleme și nici nu a susținut că are influență asupra lui XXXXXXXXXX pentru ca să-i hotărască ceva.

La fel, în cadrul ședinței de judecată a fost audiat martorul XXXXXXXXXX care a confirmat faptul, că în una din zilele lunii august 2015 el a fost chemat de ofițerul de urmărire penală XXXXXXXXXX la el în birou, cînd a venit XXXXXXXXXX era deja în coridor, și fiind agitat la trimis jos în holul Inspectoratului împreună cu o persoană pentru ca să i-a ceva. Cînd a coborît jos, după ce persoana a vorbit la telefon i-a comunicat că în jumătate de oră o să-i transmită o sumă de bani, auzind că este vorba de bani el s-a întors și a plecat.

Prin aceste declarații încă o dată au fost confirmate declarațiile lui XXXXXXXXXX referitor la acțiunile lui Vladimir XXXXXXXXXX, ca anume el a cerut de la XXXXXXXXXX bani.

Fiind audiat în calitate de inculpat XXXXXXXXXX a explicat instanței, că XXXXXXXXXX i-a spus că să-i aducă aminte lui XXXXXXXXXX că are o datorie față de el, și dacă ultimul va aduce bani să-i transmit prin el.

Și anume aceste declarații sunt confirmate și de XXXXXXXXXX.

Cu privire procesul-verbal de cercetare percheziție din XXXXXXXXXX întocmit imediat după transmiterea/primirea mijloacelor bănești în sumă de 200 euro de către XXXXXXXXXX lui XXXXXXXXXX în baza ordonanței procurorului, instanța de judecată reține că acuzatorul de stat nu a demonstrat legătura cauzală între faptul transmiterii sumei de 200 euro de către XXXXXXXXXX și faptul pretinderii, acceptării și primirii de către XXXXXXXXXX cu scopul influențării persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale și anume a cauzei penale în privința martorului XXXXXXXXXX.

Instanța de judecată analizând conținutul procesului - verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor din XXXXXXXXXX și stenogramele anexate și care conține date cu privire la: întâlnirea dintre XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX, care e au avut loc la XXXXXXXXXX în incinta biroului de serviciu cu nr.36 din sediul Inspectoratului de poliție Buiucani mun. Chișinău, amplasat în str. Calea Ieșilor 12, mun. Chișinău, precum și procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor din XXXXXXXXXX și stenogramele anexate și care conține date cu privire la: întâlnirea dintre XXXXXXXXXX și XXXXXXXXXX, care au avut loc la XXXXXXXXXX în incinta biroului de serviciu cu nr.36 din sediul Inspectoratului de poliție Buiucani mun. Chișinău, amplasat în str. Calea Ieșilor 12, mun. Chișinău, nu a constat că XXXXXXXXXX în cadrul discuțiilor avute cu XXXXXXXXXX, a susținut în fața acestuia că are influență asupra colegului său de serviciu XXXXXXXXXX Mihail, care activează în funcția de ofițer superior de urmărire penală al Secției urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Buiucani al Direcției de Poliție a mun. Chișinău a Inspectoratului General de Poliție a mun. Chișinău al Ministerului Afacerilor Interne și care este persoană publică, și că a pretins de la XXXXXXXXXX mijloace financiare în sumă de 200 euro, pentru a face persoana publică indicată să acumuleze materialele necesare în vederea absolvirii acestuia de răspunderea penală conform prevederilor art. 171 Cod penal, pe marginea unui proces penal aflat în procedura lui XXXXXXXXXX.

Mai mult decât atât, potrivit declarațiilor martorului XXXXXXXXXX care efectua urmărirea penală în privința lui XXXXXXXXXX în cauza penală intentată conform prevederilor art. 171 Cod penal, care la darea declarațiilor a fost preîntâmpinat de răspunderea pe care o poartă, nu a confirmat că XXXXXXXXXX s-ar fi apropiat de el pentru a-l influența să ia o decizie favorabilă în privința lui XXXXXXXXXX, nici măcar nu s-a interesat referitor la cauza dată aflată în gestiunea lui, doar a ridicat niște copii a actelor din cauza dată pentru a le anexa la cauza sa unde XXXXXXXXXX avea calitate de parte vătămată.

La fel urmează a fi menționat faptul că, referitor la cazul lui XXXXXXXXXX referitor la comiterea faptei prevăzute de art.171 CP, la data de XXXXXXXXXX de către ofițerul de urmărire penală XXXXXXXXXX a fost înaintat raport cu propunerea de nu porni urmărirea penală din lipsa componenței de infracțiune, iar la data de XXXXXXXXXX a fost adoptată ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale și clasarea procesului penal pe motivul că nu există faptul infracțiunii, fapt ce se confirmă prin materialele cauzei prezentate de acuzatorul de stat.

De către acuzatorul de stat nu a fost probată întrunirea laturii subiective a infracțiunii imputate care se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Or, probatoriul administrat nu demonstrează intenția inculpatului XXXXXXXXXX de a pretinde, accepta și primi, personal, de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale.

În așa mod se atestă că organul de urmărire penală, contrar prevederilor art. 19 alin. (3) CPP nu a cercetat sub toate aspectele, complet și obiectiv, circumstanțele cauzei, iar conform art. 24 alin. (1) CPP, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În același context, conform art. 8 alin. (3) CPP, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

În conformitate cu prevederile art. 26 alin.(3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Astfel, în baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță îi revine acuzatorului de stat. fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului. în hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Dispozițiile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, stipulează, printre altele, dreptul la un proces echitabil, conform căruia orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale de către o instanță imparțială, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

Astfel, instanța de judecată nu a constatat în acțiunile lui XXXXXXXXXX prezența semnelor laturii obiective și a laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Codul penal.

Printr-un art.397 pct.3) în coraborare cu art.162 Cod de procedură penală, la adoptarea hotărârii, instanța de judecată trebuie să hotărască și chestiunea cu privire la corpurile delictive, care urmează a fi soluționată reieșind din temeiul adoptării sentinței, art.390 alin.1 pct.2) CPP, ulterior fiind posibilă adoptarea unei încheieri suplimentare cu privire la corpurile delictive în dependență de urmările stipulate la art.390 alin.2 CPP care prescrie că, în cazul achitării persoanei în temeiul alin.(1) pct.2), organul de urmărire penală este obligat să continue urmărirea penală pentru identificarea făptuitorului.

În baza celor expuse, în conformitate cu prevederile art. 340, 384, 385, 390 alin.1 pct.2), 392-394 și 396, 397 pct. 3) CPP, instanța de judecată,-

HOTĂRĂȘTE :

Se achită XXXXXXXXXXXXXXXX, născut la XXXXXXXX, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod penal , pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Corpurile delictive și anume: mijloacele financiare în sumă de 200 euro, sub formă de două bancnote cu valoarea nominală de 100 euro fiecare, cu Seria S16056699082 și S 09973471696, ambele anul fabricării 2002, discul de model „Estelle High Quality DVD, DVD-R 8x 4,7 GB-120 min”, comunicările care au avut loc la 22 august 2014, între martorul XXXXXXXXXX Grigore și XXXXXXXXXXXXXXXX înregistrate pe discul de model „Estelle High Quality Compact Disc, CD-R 52x, 700 MB 80 min”, comunicările care au avut loc la 25 august 2014, între martorul XXXXXXXXXX Grigore și XXXXXXXXXXXXXXXX înregistrate pe discul de model „Estelle High Quality Compact Disc, CD-R 52x, 700 MB 80 min”; a se păstra la materialele cauzei, cu posibilitatea ulterioară de a adopta soluții în privința acestora la solicitarea procurorului.

Sentință cu drept de apel în termen de 15 zile la Curtea de Apel Chișinău prin intermediul Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău.

Președintele ședinței,

judecătorul

Ion Moroza